

sistorium i denna tvist tämligen öppet tog parti för sin »byggnadsintendent», afsade sig Sundvall i en amper skrifvelse af 22 febr. 1821 hvarje vidare befattning med byggnaden. Visserligen lyckades man ersätta honom med dekorationsmålaren, tit.-professorn C. J. Hjelm, hvilken redan samma år uppgjorde nya ritningar — i hufvudsak anslutande sig till Sundvalls, åtminstone hvad fasaden beträffar — men de täta förändringarna i byggnadsplanen hade en i dubbel måtto menlig inverkan på hela företaget genom att högst väsentligt fördröja och fördyra detsamma.

Det af Nordencreutz 1817 uppgjorda kostnadsförslaget, som slutade på 112,000 rdr. b:co, visade sig snart nog vara alltför optimistiskt kalkyleradt, ty 1822 hade byggnaden kostat c:a 105,000 rdr. b:co. Akademiens byggnadsfond var konsumerad till sista skillingen, och arbetet måste på grund af penningbrist tillsvidare afbrytas, innan huset ens blifvit halfärdigt.

Ett amorteringslån på 50,000 rdr. b:co, som 1823 års riksdag beviljade akademien, samt en gåfva på 30,000 rdr. b:co ur konungens privata handkassa tre år senare satte visserligen konsistorium i stånd att före 1820-talets utgång bringa huset under tak, men för den dyrbara inredningen var universitetet uteslutande hänvisadt till sina egna, numera mycket begränsade tillgångar. Arbetet fortskred med snigelgång, och dessutom måste inredningen i biblioteksvåningarna betydligt förenklas samt den stora solenitetssalens rika, dekorativa utstyrelse, som skulle bildat en värdig ram till de akademiska festerna, helt och hållet slopas.

Som af ofvan anförda skäl en utvidgning af bibliotekets lokaler inom Gustavianum ej var tänkbar, nödgades man fr. o. m. 1817 i afvaktan på den nya byggnadens fullbordande hyra några rum i det strax intill Gustavianum belägna s. k. Aurivilliska huset, och där uppställa de böcker, som omöjligen kunde beredas plats i Gustavianum.

År 1841 får man anse arbetet på Carolina Rediviva, som den nya byggnaden kallades till minne af akademiens »stamhus», definitivt afslutadt, ehuru, som nämnt, innerdekoreringen icke fullföljts i enlighet med den fastställda planen. Långt förut hade dock vissa delar af byggnaden tagits i anspråk för bibliotekets räkning, i syfte att afhjälpa de odrägliga förhållanden, trångboddheten på Gustavianum framkallat. Redan 1828 inreddes ett af hörnrummen för att mottaga den Rosenhaneska samlingen, och två år senare flyttades de i Aurivilliska huset tillfälligtvis förvarade böckerna till entresolvåningen i Carolina Rediviva. Bibliotekets manuskript transporterades dit 1834, och i augusti 1841 öfverfördes slutligen boksamlingens